

Sala Gran

De l'1 de desembre
de 2011 al 8 de gener
de 2012

Text i lletres de les cançons
Rubèn Montaña
Toni Sans

Música i direcció musical
Francesc Mora

Direcció escènica
Joan Maria
Segura
i Bernadas

Anna Alborch
Lali Camps
Rubèn Montaña
Albert Mora
Francesc Mora
Toni Sans
Maria Santallusia

Músics
Pedro Blanco
Marc Clos
Oriol Codina
Elisabet Garrigosa
Vassil Lambrinov
Francesc Mora
Oriol Mula
Joan Palet
Gener Salicrú

Teatre Nacional
de Catalunya

www.tnc.cat

Abona't
al TNC
a partir de
4 espectacles

Oscar Wilde

El crim de Lord Arthur EGOS Teatre Savile

Teatre
musical

Producció:
Teatre Nacional
de Catalunya i
EGOS Teatre

El crim de Lord Arthur Savile **No vulguis conèixer el teu destí... Un musical quiromàntic**

Després de l'èxit de *La casa sota la sorra* a la Sala Gran (temporada 2008/2009) i de passejar per tot Espanya la versió castellana de *Ruddigore o la nissaga maleïda* amb un èxit esclatant, EGOS Teatre torna a la Sala Gran per presentar-nos *El crim de Lord Arthur Savile*, el seu nou espectacle musical, basat en una novel·la d'Oscar Wilde.

El malson de Lord Arthur comença quan acudeix com a públic a un espectacle quiromàntic, poc temps abans de casar-se. Durant la funció, el vident l'informa que el seu futur estarà tacat per un assassinat. Obstinat a esborrar la maledicció, s'entesta a treure's de sobre el problema abans de contraure matrimoni. Però el que Lord Arthur no sap és que no li serà tan fàcil.

Quan la companyia EGOS Teatre engega la maquinària creativa, no hi ha qui els pari. Ells mateixos s'encarreguen de l'adaptació, la música, les lletres i la posada en escena. Amb la fórmula dels seus anteriors espectacles (prendre com a punt de partida un text clàssic i adaptar-lo en clau de musical), *El crim de Lord Arthur Savile* es perfila com un dels espectacles més brillants i divertits de la temporada.

El crim de Lord Arthur Savile

Oscar Wilde
EGOS Teatre

Creació lliure ..... EGOS Teatre

Text i lletres de les cançons ..... Rubèn Montaña
Toni Sans

Música i direcció musical ..... Francesc Mora

Direcció escènica ..... Joan Maria Segura i Bernadas

Repartiment:

Sybil Merton ..... Anna Alborch

Salomé / Lady Windermere ..... Lali Camps

Lord Arthur Savile ..... Rubèn Montaña

Mr. Percy ..... Albert Mora

El Gran Septimus ..... Toni Sans

Mrs. Percy ..... Maria Santallusia

Veü en off ..... Jaume Comas

Músics:

Piano i direcció ..... Francesc Mora

Violí i serra ..... Vassil Lambrinov

Viola ..... Elisabet Garrigosa

Violoncel ..... Joan Palet

Flauta i piccolo ..... Oriol Mula i Forné

Clarinet i duduk ..... Gener Salicrú / Oriol Codina

Trompa ..... Pedro Blanco

Percussió ..... Marc Clos

El crim de Lord Arthur Savile

Oscar Wilde. EGOS Teatre

Sala Gran

Escenografia i attrezzo	Enric Planas EGOS Teatre
Vestuari	EGOS Teatre
Il·luminació	David Bofarull
So	Damien Bazin
Coreografia	Lali Camps Joan Maria Segura i Bernadas
Caracterització	Sònia Montaña EGOS Teatre
Barrets de <i>Sybil Merton</i> i <i>Mrs. Percy</i>	Nina Pawlowsky
Assessorament de màgia	Enric Magoo
Ajudant de direcció musical	Albert Mora
Ajudanta d'escenografia	Jordina Salvadó
Construcció d'escenografia	Arts-Cenics
Confecció de vestuari	Goretti Puente
Làmpades	Abelux
Revisió lingüística	Neus Alborch Vicent Garcia
Producció executiva EGOS Teatre	Júlia Mora Arnau Vinós

Muntatge, assaigs i representacions:

Equips tècnics i de gestió del Teatre Nacional de Catalunya

Producció:

Teatre Nacional de Catalunya i EGOS Teatre

Agraïments:

Montse Amenós, Núria Lloan, Juan Segura, Pilar Bernadas, Montse Cussó, Anton Orpinell, Josep Maria Sans, Quimeta Orpinell, Nieves Mallol, Concepció Ros, Lluís Montaña, Xavi Molina, Òscar Machancoses, Arantxa Reguer, Aida Escosa, Laula Guerrero, Víctor Peralta, Jorge Mur, Marta Rigas, @mariusserra, Joaquim Carbó, Joan Fernández, Vania Produccions, Q-Ars Teatre, Joan Albert Serra (ESMUC)

«L'única cosa que s'aconsegueix dient la veritat és que t'inxampin.»
El Gran Septimus

«No hi ha res com l'amor d'un home casat.
És una cosa que cap muller no pot arribar a imaginar.»
Salomé

«Els diners no fan la felicitat,
però procuren una sensació tan semblant que cal ser molt entès per distingir-la.»
Lady Windermere

«Un sempre ha d'estar enamorat.
Aquesta és la raó per la qual un no s'hauria de casar mai.»
Mr. Percy

«Pertànyer a la societat és un enuig,
però estar-ne fora és simplement una tragèdia.»
Mrs. Percy

«Val més no posar a prova l'amor de qui diu que t'estima.»
Sybil Merton

«El món és un escenari,
però els papers de l'obra estan mal repartits.»
Lord Arthur Savile

«En la vida d'un home només poden ocórrer dues tragèdies.
La primera: no arribar a complir els desitjos.
La segona –qui ho diria!– arribar-los a complir.»
Oscar Wilde

«Amb els pinyols d'oliva s'ha de vigilar.»
EGOS Teatre

Una conversa amb els EGOS Teatre

TNC: La vostra és una autèntica carrera meteòrica. En pocs anys heu passat de fer un musical arriscat i de petit format a estar ben consolidats i estrenar amb tots els honors a la Sala Gran. Com us sentiu davant d'aquest nou repte?

Joan Maria Segura: Uf... han passat tantes coses en tan poc temps que pràcticament no hem tingut temps ni de plantejar-nos-ho. Va passar un tren i ens hi vam pujar, a l'aventura, sense saber ben bé on anàvem. Des d'aleshores, hem crescut molt artísticament. Hem passat de fer un espectacle amb sis cadires a fer-ne un altre amb una escenografia complexa, però al mateix temps, la companyia és la mateixa que va començar quan vam sortir de l'Institut del Teatre ara fa quatre anys. Si no tenim ni local propi! Ens reunim a casa d'un dels actors!

TNC: És a dir, que no heu crescut pel que fa a infraestructura, però sí que heu fet un salt artístic important.

Joan Maria: Sí, i crec que si hem arribat fins on hem arribat, ha estat també gràcies a una institució com el TNC, que ens ha donat el seu suport incondicional. Per a nosaltres, és un regal sortir de l'Institut del Teatre i en tan pocs anys fer una estrena amb bombo i platerets a la Sala Gran del Teatre Nacional de Catalunya, amb el projecte més ambiciós que hem fet mai.

TNC: És un premi, sí, però també una gran responsabilitat.

Joan Maria: I tant! L'altre dia ens preguntaven en una entrevista si teníem por. Al contrari, el que tenim són ganes d'explicar a la gent tot el que hem fet. Nosaltres treballem molt els espectacles, ho fem amb temps i lentament, amb la suma de les forces de tothom. Ara el que ens ve molt de gust és ensenyar-ho.

TNC: Una de les claus del vostre èxit és que us ho passeu molt bé fent el que feu.

Joan Maria: Ens coneixem molt bé. Pensa que la major part dels membres ens coneixem des de l'època de l'Institut del Teatre. Vam estudiar junts, amb tot el que això comporta: conviure, aprendre, descobrir plegats. Va ser aleshores quan va sorgir la companyia. Vam presentar el *Ruddigore* com a projecte a l'Institut amb la intenció de vendre'l després. El Versus Teatre s'hi va interessar, i aquell va ser l'inici, el nostre primer espectacle.

TNC: Parlant d'inicis, com va començar el projecte d'*El crim de Lord Arthur Savile*?

Joan Maria: Quan va baixar el teló el dia de l'estrena de *La casa sota la sorra* [l'espectacle que la companyia va presentar al TNC la temporada 2009/2010], en Sergi [Belbel] ens va venir a felicitar i ens va dir que volia que féssim un musical per a adults a la Sala Gran. En aquell moment ens va fer il·lusió, però després no saps si t'ho ha dit per quedar bé o si realment tenia la intenció de proposar-nos-ho. I va complir. El passat mes de gener, érem a Madrid fent les funcions del *Ruddigore* al Teatro Fernán Gómez i vam rebre la trucada del Sergi. Ens proposava de fer un musical, amb l'única condició que fos una versió lliure

d'un text de la literatura universal. Com que la companyia era a Madrid, ens anàvem passant els llibres que llegíem per iniciativa pròpia i per una llista de títols que ens va recomanar el mateix Sergi. Ben aviat vam arribar a Oscar Wilde i a *El crim de Lord Arthur Savile*. Ens va agradar molt la senzillesa del relat, la part còmica i irònica de Wilde, i la potencialitat que tenia de cara a fer-ne una dramatúrgia.

TNC: Parlem de la dramatúrgia. L'espectador que vegi la funció i hagi llegit el relat d'Oscar Wilde veurà que la vostra adaptació no és del tot idèntica, que hi ha algun canvi.

Joan Maria: En primer lloc, és que es tracta d'un altre llenguatge. *El crim de Lord Arthur Savile* que va escriure Oscar Wilde no és una obra de teatre, sinó una novel·la breu o un relat, segons com es miri. Nosaltres ho havíem de traduir al llenguatge teatral. I la nostra idea és que tots els membres de la companyia siguin protagonistes, és a dir, que hem de convertir en personatges principals els personatges que al relat són secundaris. És el cas de Septimus, que al relat és un personatge que surt en un parell d'escenes i que nosaltres hem convertit en un dels eixos del musical.

Rubèn Montañá: Ens agrada fer-nos venir bé els personatges, i repartir-nos la rellevància en la història. Fer un vestit a mida per a cada actor. Però no només això: també ens hem documentat i hem llegit diverses obres de l'autor, a més dels seus aforismes, i hem afegit a la dramatúrgia personatges i situacions procedents d'altres peces d'Oscar Wilde.

Joan Maria: I no només fem nostra l'obra a partir de la dramatúrgia; també fem servir la música. El compositor ens coneix molt bé, i sap quina és la tessitura musical que ens va millor, de manera que les partitures també estan fetes a la nostra mida.

TNC: És cert que teniu una manera molt vostra, podríem dir «gremial», de fer els espectacles.

Joan Maria: És que som vuit «egos» diferents...

Anna Alborch: Sí, però el nom de la companyia no ve d'aquí. Ve de l'època de l'Institut del Teatre, per un professor que ens deia «us ho heu de creure més», ens demanava que fóssim més ambiciosos, que tinguéssim més «ego». Amb el nom de la companyia també volem dir que, tot i fer molta pinya, som molt diferents els uns dels altres, venim de llocs diferents. EGOS significa la suma de cadascuna de les nostres personalitats.

Rubèn: Normalment la gent entén «ego» com una paraula pejorativa, però nosaltres ho volem mostrar d'una manera diferent.

TNC: Teniu una manera pròpia, molt vostra, de fer els musicals. Amb un sentit de l'humor de l'absurd molt agut. En el cas d'Oscar Wilde, es tracta d'un altre tipus d'humor, més basat en la ironia.

Rubèn: I això és molt positiu. D'alguna manera, hem afegit una altra capa d'humor que potser no havíem treballat tant. No es contradiu, sinó que suma amb el nostre humor.

Anna: Quan vam llegir la dramaturgia per primer cop, personalment em vaig quedar molt gratament sorpresa, perquè es notava molt la ploma d'Oscar Wilde, però al mateix temps hi ha l'empremta característica del Rubèn i del Toni [Sans], la seva manera d'escriure, el seu humor, la descripció d'algunes situacions... Ja es podia veure que a l'escenari acabaria sent un producte molt identificable amb la «marca EGOS», passat pel sedàs del Joan Maria. Nosaltres treballem molt dalt de l'escenari. Tenim el guió com a punt de partida, i és una base molt sòlida, però hi ha matisos, qüestions, que només podem resoldre treballant conjuntament i mentre assagem.

Joan Maria: Penso que estaria bé que els espectadors no es plantegin que van a veure «només» un Oscar Wilde, sinó un espectacle de Wilde i d'EGOS Teatre.

Rubèn: Els relats de Wilde tenen una trama un punt més surrealista que les seves peces teatrals. No es tracta d'una obra de teatre d'Oscar Wilde, sinó d'un musical a partir d'un relat seu.

Toni Sans: Passa amb el meu personatge, que és Septimus, el quiromàntic. En el relat té molt poc pes, i en canvi en la nostra posada en escena es converteix, no només en un personatge important, sinó que el seu espectacle de màgia ens serveix per ordenar les escenes.

Rubèn: En el relat, Oscar Wilde escriu aquella famosa cita que diu que «el món és un teatre, però els papers estan mal repartits». D'alguna manera, nosaltres hem repartit els papers d'aquest teatre de manera més equànime.

Anna: El teatre de Septimus ens serveix també per ensenyar l'esquelet de l'espectacle, fer una mica de teatre dins del teatre.

Joan Maria: Exacte, l'espectacle de Septimus és una metàfora de la vida. En l'espectacle, les dues trames, la història del quiromàntic i la de Lord Arthur Savile van convergint lentament i acaben desembocant en un únic argument. Igualment, respectem la trama original de Wilde, i jo penso que si ell hagués volgut fer un musical, seria aquest!

TNC: Què diferencia un musical català d'una franquícia importada del West End o de Broadway?

Anna: A Londres es poden veure musicals com el nostre. No les grans franquícies, clar, però sí que hi ha altres musicals més manufacturats.

Rubèn: Però és cert que aquí l'àmbit del musical és més verge, i això té el seu costat bo: allà els musicals pràcticament tenen per norma ser espectaculars, i tenen uns codis molt estrictes. Aquí tenim molta més llibertat, perquè estem obrint un camí pràcticament desconegut.

Joan Maria: Està molt bé que vinguin aquí les franquícies, que es consolidi una cultura del musical, però a nosaltres ens agrada apostar per la creació pròpia, per un producte treballat amb molta cura.

TNC: D'acord, però també és cert que ara estreneu en un escenari que no té res a envejar als grans teatres de musical. I tot i així sou els mateixos integrants que quan fèieu *Ruddigore* al Versus Teatre...

Joan Maria: Sí, però hi hem afegit els músics. Ens venia molt de gust treballar amb músics, perquè fins ara tot ho havíem fet només amb el Francesc [Mora] al piano, i en aquest cas vam trobar que calia fer un salt. A més, els músics participen una mica de l'espectacle.

Una petita obra mestra

«La veritat més pura i més senzilla difícilment és pura, i mai no és senzilla.»

Oscar Wilde

No és un dels textos més coneguts d'Oscar Wilde, però es pot considerar una obra mestra del relat breu. Sembla un text bàsic, amb un argument assequible, però una segona lectura ens porta molt més enllà. Publicat l'any 1891, conté molts dels ingredients que caracteritzen la ploma de l'escriptor irlandès: una escriptura àgil i punyent, amb grans dosis d'ironia que sostenen un argument senzill i al mateix temps brillant, i el desplegament, en una trentena de pàgines, d'un mecanisme literari genial que és capaç de fer entrar el lector en l'exercici de la ficció mitjançant la «lògica de l'absurd». Estratègia que va funcionar en el cas d'*El crim de Lord Arthur Savile*, i que anys després aplicaria, també amb èxit, a *La importància de ser Frank*, el seu primer gran èxit a l'escena.

L'impacte d'*El crim de Lord Arthur Savile* envers la crítica i els lectors va ser immediat. Un dels crítics de l'època va escriure: «El llibret de relats del senyor Oscar Wilde [dins dels quals es trobava *El crim de Lord Arthur Savile*] és una obra capital. Els seus relats són deliciosos i divertits, enginyosos i frescos, espurnejants de virtuts, de vida, i agrupats amb molt bon gust.».

El crim de Lord Arthur Savile ha estat adaptat per al cinema i l'escena diverses vegades. No és d'estranyar: hi ha alguna cosa de teatral en el dibuix de personatges i de situacions. EGOS Teatre, en aquest cas, s'ha plantejat anar més enllà d'una dramatúrgia i transformar el relat d'Oscar Wilde en un musical. Amb l'experiència i el talent d'aquesta jove companyia, l'èxit està garantit.

Oscar Wilde i El crim de Lord Arthur Savile

per Joan Sellent

Abans de consolidar-se com a escriptor polifacètic de primer ordre, Oscar Wilde (1854-1900) havia orientat la major part dels seus esforços a elaborar allò que, en franca competència amb la seva producció literària, és l'altra gran creació d'aquest personatge singular: la seva pròpia imatge pública. En una Anglaterra victoriana on imperaven el rigor moralista, la hipocresia i el rebuig de qualsevol heterodòxia, Wilde va plantar cara a tots els esquemes oficials i els va transgredir amb un afany de provocació que adoptava les formes més estridents, des de l'extravagància de la seva aparença i conducta personals fins a l'atac frontal, servint-se de totes les tribunes a què tenia accés, contra tots els canons establerts en el terreny de les idees, de la moral, de l'art, de la literatura i de la cultura en general.

Àrbitre incòmode de «l'art per l'art» i de l'esteticisme considerat més decadent, els seus pronunciaments públics, molt sovint en forma d'agudeses verbals i epigrames que explotaven la paradoxa i la ironia per capgirar sistemàticament tots els llocs comuns del pensament «seriós», no paraven d'escandalitzar la societat benestant i benpensant del Londres del seu temps. Una gosadia que, com és prou sabut, li havia de cobrar un preu altíssim al final de la seva vida.

Wilde no desaprovava gaires ocasions per interpretar públicament el paper que ell mateix s'havia adjudicat: el d'un egòlatra militant que va dur sempre la immodèstia i l'exhibicionisme fins a les últimes conseqüències. En tenim un botó de mostra en la resposta amb què va obsequiar els oficials de duanes de Nova York, en arribar als Estats Units convidat a fer-hi un cicle de conferències. Quan el funcionari de torn va preguntar-li si tenia res per declarar, ell, sense immutar-se, va contestar: «Només el meu geni».

El cas, però, és que darrere els arbres de l'estirabot hi havia el bosc frondós d'un geni autèntic i més que demostrat, posteriorment, en totes les facetes de la producció literària a què Oscar Wilde es va entregar en cos i ànima durant l'última dècada de la seva vida. Entre el llegat que ens va deixar com a poeta, assagista, crític, narrador i autor teatral, les seves brillants comèdies són allò que ha estat més celebrat com la culminació del seu art, però aquesta predilecció pel vessant de dramaturg potser fa oblidar massa sovint el seu enorme talent de narrador.

L'origen irlandès d'Oscar Wilde li conferia, com una herència gairebé genètica i precursora de la seva narrativa escrita, una capacitat excepcional per explicar històries de viva veu, per farcir la seva conversa amb uns relats que l'entroncaven de ple amb la rica i ancestral presència de l'oralitat en la història d'Irlanda. Els seus contemporanis n'han deixat constància entusiasta: W. Yeats l'anomena «el més gran conversador del seu temps», i André Gide matisa i rebla el clau dient que Wilde «no conversava: narrava».

Una gran part d'aquestes mostres d'inventiva oral s'han perdut, senzillament perquè Wilde no es va prendre la molèstia de traslladar-les al paper degudament passades pel sedàs de l'escriptura narrativa, però no és aquest, afortunadament, el cas d'*El crim de Lord Arthur Savile*. El seu amic W. Graham Robertson descriu una caminada campestre durant la qual Wilde, gens amant d'aquests excessos físics i delint-se per seure i reposar, va subornar-lo amb la promesa d'un relat. Robertson, naturalment, va cedir al suborn i va ser obsequiat, en exclusiva i de viva veu, amb la història d'un tal George Ellison i un llegidor de mans. Anys després, aquests dos personatges es convertiren en Lord Arthur Savile i l'inquietant quiromàntic Septimus R. Podgers, i quedarien immortalitzats en un dels millors contes sorgits de la ploma d'Oscar Wilde.

El crim de Lord Arthur Savile se situa en el rovell de l'ou del Londres victorià més benestant, desvagat i classista. Com a la major part de l'obra de Wilde, un dels atractius d'aquest relat és la sàtira mordaç d'una societat que ell coneixia a fons i que no s'estava de dinamitar des de dins. També és, entre altres coses, una paròdia dels recursos estilístics i temàtics d'una determinada prosa de l'època: darrere un to general de gravetat aparent, a estones disfressat amb floritures pròpies dels narradors victorians, hi ha una incursió en el terreny de l'humor negre més hilarant, i tot plegat per posar en evidència i ridiculitzar, d'una banda, un sentit del deure lligat a una moral hipòcrita, i de l'altra un concepte de la predestinació que no és sinó el resultat d'una fe cega en les supersticions.

Lord Arthur Savile està a punt de casar-se quan un quiromàntic li llegeix el futur i li comunica la terrible notícia que, a les ratlles de la seva mà, està escrit que cometrà un assassinat. Això destarota la plàcida vida de Savile i l'obliga a modificar els seus plans matrimonials imminents. Ell, però, pràcticament ni es planteja que pugui incomplir allò que el Destí li ha deparat: simplement, el seu peculiar sentit de la moral li dicta que no es pot casar sense haver fet net amb el deure imposat. No pot contraure matrimoni amb la consciència tranquil·la si abans no ha assassinat algú.

Això embarca Lord Arthur en una sèrie de peripècies, ajornaments nupcials i intents d'homicidi fracassats d'un alt voltatge humorístic que, tanmateix, no fan oblidar la perversitat del seu projecte. Finalment, en un tomb argumental inesperat, aconsegueix sortir-se amb la seva, s'afanya a casar-se amb la seva estimada Sybil i tots feliços. I aquesta rúbrica de conte de fades és el cop de gràcia de Wilde: lluny de poder semblar una concessió als gustos dels lectors, aquest final feliç no fa sinó subratllar encara més la sordidesa de la història.

L'amenitat inquietant i la capacitat de fascinació d'*El crim de Lord Arthur Savile* l'han fet objecte d'innombrables traduccions, versions i adaptacions que han transcendit, fins i tot, les fronteres del gènere. És aquest el cas de la versió que aviat estrenarà la jove companyia EGOS Teatre a la Sala Gran del Teatre Nacional de Catalunya: segur que veure el seu relat damunt d'un escenari, més de cent anys després i amanit amb els ingredients més frescos del teatre musical, faria les delícies d'un iconoclasta tan amant del teatre com Oscar Wilde.

Oscar Fingal O'Flaherty Wills Wilde Una cronologia

1854

Neix a Dublín, el 16 d'octubre.

1864

Ingressa al Portora Royal School d'Enniskillen (Irlanda), on estudia fins al 1871.

1867

Mor Isola, la seva germana.

1874

Al Trinity College de Dublín, guanya la medalla d'or a Berkeley per un treball, escrit en grec, sobre poesia grega i obté una beca per estudiar al Magdalen College d'Oxford.

1876

Viatge a Grècia. Mor el seu pare. Inici de la seva relació secreta amb el pintor Frank Miles.

1878

Acaba els estudis a Oxford. Amb el poema *Ravenna* guanya l'Oxford Newdigate Prize.

1880

S'instal·la a Londres amb la seva mare (Jane Elgee) i el seu germà Willie. Escriu la seva primera obra de teatre: *Vera, o els nihilistes* (*Vera, or the Nihilists*).

1881

Publica el llibre *Poemes* (*Poems*).

1882

Viatja als EUA, on imparteix una sèrie de conferències sobre l'escepticisme.

1883

Estrena a Nova York *Vera, o els nihilistes*. Escriu *La duquessa de Pàdua* (*The Duchess of Padua*).

1884

Es casa amb Constance Lloyd. Del matrimoni, en neixen Cyril (1885) i Vyvyan (1886).

1887

Activitat periodística. Dirigeix fins al 1889 la revista *The Woman's World*. Publica *El fantasma de Canterville* (*The Canterville Ghost*).

1888

Publica el recull de contes *El príncep feliç i altres contes* (*The Happy Prince and Other Tales*) i l'assaig *La decadència de la mentida* (*The Decay of Lying*).

1890

Publica *El retrat de Dorian Gray* (*The Picture of Dorian Gray*) i l'assaig *El crític com a artista* (*The Critic as Artist*).

1891

Publica les narracions *La casa de les magranes* (*A House of Pomegranates*), *El crim de Lord Arthur Savile* (*Lord Arthur Savile's Crime and Other Stories*) i els assaigs *Intencions* (*Intentions*) i *L'ànima de l'home sota el socialisme* (*The Soul of Man under Socialism*). Estrena a Nova York *La duquessa de Pàdua*. Escriu *Salomé*, a París, on coneix Lord Alfred Douglas.

1892

Estrena *El ventall de Lady Windermere* (*Lady Windermere's Fan*).

1893

Estrena *Una dona sense importància* (*A Woman of No Importance*).

1895

Estrena *Un marit ideal* (*An Ideal Husband*) i *La importància de ser Frank* (*The Importance of Being Earnest*). Plet amb el marquès de Queensberry, pare de Lord Alfred Douglas. És condemnat per homosexualitat a dos anys d'empresonament i treballs forçats.

1896

Mor la seva mare.

1897

Des de la presó de Reading, escriu al seu amant la carta *De profundis*, publicada pòstumament el 1905. Un cop alliberat, al mes de maig, s'instal·la a França, primer a Berneval i després a París, amb el nom de Sebastian Melmoth. Escriu *La balada de la presó de Reading* (*The Ballad of Reading Gaol*). Retrobament a Nàpols amb Lord Alfred Douglas i separació definitiva a finals d'any.

1898

Mor Constance Lloyd.

1899

Mor el seu germà Willie.

1900

Oscar Wilde mor de meningitis després de convertir-se al catolicisme i deixant inacabada l'obra *Una tragèdia florentina* (*A Florentine Tragedy*).

EGOS Teatre, una carrera meteòrica

L'any 2005, sis alumnes de l'Institut del Teatre de Barcelona tot just llicenciats en l'especialitat de teatre musical decideixen unir les seves forces. Són Anna Alborch, Lali Camps, Rubèn Montañá, Albert Mora, Toni Sans i Maria Santallusia: una generació jove i irreverent d'amics que, a més de ser uns cantants i uns intèrprets excel·lents, volen renovar l'àmbit del teatre musical. Ben aviat, s'incorporen a la companyia Joan Maria Segura, llicenciat en direcció i dramaturgia a l'Institut del Teatre de Barcelona i el compositor i pianista Francesc Mora. Ja tenim els EGOS Teatre al complet!

La companyia no pot començar millor. El seu primer espectacle, *Ruddigore o la nissaga maleïda*, un musical de petit format que recupera un clàssic de final de segle XIX amb música d'Arthur Sullivan i llibret de W.S. Gilbert, es converteix de seguida en un gran èxit, tant de crítica com de públic, i obté nombrosos reconeixements, entre ells el Premi de la crítica de Barcelona al millor espectacle musical de la temporada 2007/2008. EGOS Teatre sorprèn els espectadors amb un musical confegit per ells mateixos, divertit, fresc i agosarat, però amb una professionalitat indubtable. *Ruddigore o la nissaga maleïda* fa temporada a Barcelona i a Madrid, a més d'una extensa gira per tot Catalunya i Espanya.

Ruddigore o la nissaga maleïda

L'any 2008, reconeguts per un èxit immediat i merescut, els EGOS Teatre decideixen emprendre una nova aventura, en aquest cas dirigida als més menuts. Amb la col·laboració del Centre de Titelles de Lleida, creen *En Joan sense por*, un musical amb actors i amb titelles. L'espectacle va ser estrenat a La Mostra 2009 - Fira de Teatre Infantil i Juvenil d'Igualada on va obtenir el Premi Caixa Catalunya al millor espectacle per votació popular. Posteriorment, es va presentar a la 20a Fira de Teatre de Titelles de Lleida on va obtenir els premis Drac d'Or Ara Titelles, Ara Lleida i Drac d'Or de les Autonomies.

L'èxit i la professionalitat que demostra la companyia en els dos primers espectacles els obren les portes del Teatre Nacional de Catalunya. Sergi Belbel els encarrega un espectacle familiar per a la temporada 2009/2010. Així neix el tercer projecte dels EGOS Teatre, *La casa sota la sorra*, una adaptació musical de la cèlebre novel·la juvenil d'aventures de Joaquim Carbó. Les aventures d'en Pere Vidal, revisades, com és costum en la companyia, des de l'humor, també són un èxit de públic i de crítica i la Sala Gran s'omple cada dia per veure un dels espectacles més aclamats de la temporada.

La casa sota la sorra

El crim de Lord Arthur Savile, que reprèn la fórmula d'adaptar en clau de teatre musical un text clàssic, és, de moment, l'última i apassionant aventura d'aquesta companyia jove i emprenedora. Un musical, com sempre, cuidat fins a l'últim detall, amb unes cançons treballades i unes interpretacions impecables, amb molt sentit de l'humor i un rigor fora de dubte. El segell de tots els espectacles dels EGOS Teatre.

Imatge d'assaig d'*El crim de Lord Arthur Savile*

<http://www.egosteatre.com/>

EGOS Teatre són...

Anna Alborch

Lali Camps

Rubèn Montaña

Albert Mora

Francesc Mora

Toni Sans

Maria Santallusia

Joan Maria Segura i Bernadas

Joan Maria Segura i Bernadas

Direcció escènica
i coreografia

Neix a Sant Vicenç de Castellet. Llicenciat en Direcció i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre de Barcelona. Director escènic i membre fundador de la companyia EGOS Teatre. Estudia interpretació amb Txiki Berraondo, Manuel Lillo, Tamzin Townsend, Esteve Polls, Ramon Vila i Muntxa Alcañiz. Estudia cant amb Margarita Sabartés, Mireia Pintó i Tècnica vocal Voice Craft. També rep formació de dansa clàssica, contemporània, modern-jazz i jazz amb Lali Mel·lo, Carmen Roche, Natàlia Viñas, Carles Sales, Eva Hernández, Anna Sánchez, Natàlia Viñas, Aixa Guerra, Carol Dilley, Anne Mitelholzer, Víctor Rodrigo, Vanoye Aikens, Anna Agustí, Coco Comín, Máximo Hita, Montse Colomé i Ken Robertson entre d'altres. A les escoles Eulàlia Blasi, Carmen Roche, Rosland, Company and Company, Coco Comín.

Ha dirigit: *Killer, un thriller musical per a un actor i tres músics* de Guillem Clua i Xavier Mestres. Sala Muntaner i La Villarroel; *El jardí de les malícies*, conjuntament amb Teatre al Detall. Versus Teatre; *El temps de Planck* de Sergi Belbel i Òscar Roig. Professor del Taller de 4t de musical de l'Institut del Teatre. Teatre Estudi; *La casa sota la sorra* d'EGOS Teatre, a partir de la novel·la de Joaquim Carbó. TNC Sala Gran; *Contra el progrés* d'Esteve Soler. Companyia Teatre al Detall. Sala Beckett; *10 anys, 10 veus* concert de celebració del 10è aniversari de L'Auditori de Barcelona; *AND19*. Teatre del Raval; *En Joan sense por* d'Egos petits. Mostra d'Igualada; *NO*. Companyia Vincles. Teatre Gaudí Barcelona TGB; *Sóc una bruixa, tres contes de Mercè Rodoreda*. Fira Mediterrània de Manresa; *Trakatap*. Companyia Trakatap. Versus Teatre; *Ruddigore o la nissaga maleïda* d'Egos Teatre. Versus Teatre; *Ciutat*. Orfeó Manresà. Teatre Conservatori; *Castellet, memòria mil·lenària*. Sant Vicenç de Castellet.

Ha escrit i dirigit *Hotel existència*, espectacle de teatre i dansa estrenat al Teatre Estudi de l'Institut del Teatre de Barcelona.

Ha fet d'ajudant de direcció de Josep Maria Pou, Tom Bentley-Fisher, Xavier Albertí, Pep Pla i Esteve Polls.

Ha fet de coreògraf en diversos espectacles: *Mort de dama*, *Les suplicants i Rive gauche* (dirigides per Rafael Duran), *L'hora en què res no sabíem els uns dels altres*, *Kvetch*, *Leonce i Lena*, *Volpone* i *El mercader* (dirigides per Pep Pla) i *Contra el progrés*. També ha coreografiat els espectacles d'EGOS Teatre: *La casa sota la sorra*, *En Joan sense por* i *Ruddigore o la nissaga maleïda*.

Com a actor ha participat a: *Quan encara no sabíem res*, de Josep Maria Miró; *Follies*, *Flor de otoño* i *Adéu a Berlín* (dirigides per Josep Costa); *La generala* (dirigida per Paco Mir); *Gaudí* (dirigida per José Antonio Gutiérrez i Elisa Crehuet); *Mass* (dirigida per Joan Oller); *La memòria dels cargols* (sèrie de TV de Dagoll Dagom), *Amadeus* (dirigida per Àngel Alonso); *West Side Story* (dirigida per Ricard Reguant); *Sol, poniol, dos tallats i un curt de cafè amb sacarina* (dirigida per Tamzin Townsend) i *Fumata Blanca* (film dirigit per Miquel Garcia-Borda).

Francesc Mora

Música
i direcció musical

Va néixer a Barcelona. Estudia al Conservatori Isaac Albéniz de Girona i al Conservatori del Liceu de Barcelona amb Michel Wagemans, on obté els títols superiors de solfeig i piano (1998, 1999, respectivament). Posteriorment, cursa estudis de postgrau al Trinity College de Londres (2001-2002) i al Conservatori d'Amsterdam amb Mathijs Verschoor (2002-2004). Paral·lelament, realitza diferents cursos amb Luiz de Moura, Michel Wage-mans, Joaquin Achúcarro, Andrzej Jasinski, Ilan Rogoff, John i Kaoro Bingham, Yonti Solomon, Matthijs Verschoor, etc. Cursos d'interpretació pianística, música de cambra i curs de pedagogia musical Carl Orff. També estudia violí, composició, piano jazz amb Joan Munné al Taller de Músics de Barcelona; Tècnica Aberasturi per a músics amb Néstor Eidler; Musicoteràpia al centre Musitando de Madrid; Teràpia Gestalt a l'Institut Gestalt de Barcelona.

Al llarg dels seus estudis ha obtingut nombrosos premis i beques: va ser becat per l'Agrupación Mútua (2001-2002); la Fundación Fidah (2001-02) per a activitats artístiques; i va obtenir la beca de la Generalitat de Catalunya per estudiar a l'estranger (2002-2003, 2003-2004); ha rebut el 1r premi a la Chamber Music Student's Union competition (2002); 1r premi, 2n premi (*ex aequo*) i premi especial en el Concurs de piano Rotaract de Palma de Mallorca; premi especial en el mateix concurs (1999); 3r premi en el Concurs internacional de Berga (1999); 3r premi en el Concurs de piano de Vilafranca del Penedès (1999).

Com a concertista clàssic, ha tocat per tot Espanya i ha participat en els festivals internacionals de Torroella (1998, 2000) i Villena (2002). També ha tocat a Itàlia, Anglaterra i Holanda.

Ha compost diverses obres per a piano i de teatre musical, entre les que destaquen: *Nocturn* (1995), *Malentesos* (1997) i *La casa sota la sorra* (2010); també ha enregistrat un CD de música per a dos pianos amb Matthijs Verschoor (2004).

Ha participat en nombrosos espectacles teatrals: *Nu...sss!*, *Son(g)s de Cabaret*, *El Concert*, *Passarel·la*, *Sempre he volgut cantar*, *Final de trajecte...*

En el camp de la docència ha estat professor de llenguatge musical i piano de l'Escola del consell comarcal del Gironès (1999-2000), a l'Escola Casino Menestral de Figueres (2003-2006) i a l'Escola Municipal de Música de Banyoles (2004-2007).

Anna Alborch

Actriu

Nascuda a Xàtiva (València) el 1979. Llicenciada en Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona (2003-2007), on rep classes d'interpretació de Txiqui Berraondo i Boris Rottenstein; cant amb M. Dolors Aldea; vers SS.OO amb Roberto Quintana, entre d'altres, i participa en diversos tallers dirigits per Pep Anton Gómez, Xavier Albertí, Herman Bonnín i Josep Maria Mestres. Rep la Beca Prima de Teatro de San Miniato (Itàlia) per realitzar el curs W. Shakespeare: Conte d'hivern amb P. Clough i C. Munsko. A més, és llicenciada en Filologia Hispànica per la Universitat de València (1997-2002).

Anteriorment, havia realitzat cursos de: teatre musical amb Carlos Gramaje i Maria Josep Peris; dansa contemporània amb Ana Extremiana i Cristina Andreu; veu amb Cruz Hernández, i tècnica corporal Jacques Lecoq amb Ángel Bonora; així com estudis de cant amb José Cuéllar. Com a cantant, ha format part del Cor Polifònic Ciutat de Xàtiva; del grup vocal Musicant, i ha enregistrat diversos CD de música popular infantil per als llibres de text *Xino-xano*, de l'editorial Onda, i *Solfa* de l'editorial Casals, de Barcelona.

Des de 2007 és membre fundadora de la companyia EGOS Teatre amb la qual ha realitzat els següents espectacles dirigits per Joan Maria Segura: *Ruddigore o la nissaga maleïda* (2007), pel qual és nominada com a Millor Actriu de Musical als Premis Butaca 2008; *En Joan sense por* (2009), i *La casa sota la sorra* (2010). Així com les versions en castellà: *Ruddigore o la estirpe maldita* i *Juan sin miedo*, en què col·labora en la traducció i adaptació.

També participa en: *Passion* de S. Sondheim, lectura dramatitzada dirigida per D. Pintó (2007); *Lena Woyzeck* (2008) dirigida per Jordi Casanovas; i com a actriu de repartiment a la sèrie de televisió *Mamá Carlota* de Diagonal TV (2008). Puntualment, dóna classes de teatre per a nens i realitza locucions de català dialectal.

Lali Camps

Coreografia

Actriu

Va néixer a Barcelona. Llicenciada en interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona, en l'especialitat de teatre musical. Comença la seva formació artística anys abans fent dansa a les escoles Estudi Isadora, dirigida per Berta Vallribera, i a Varium, dirigida per Anna Sánchez. Paral·lelament, rep formació musical amb els mestres Ester Riera i Xavier Torra (piano i cant). Més tard

realitza el grau mig a l'Escola de música Luthier de Barcelona. Comença la seva formació d'actriu a l'escola El Timbal, realitzant els tres cursos de l'escola d'actor. Forma part de la companyia Filipetto Corporation, companyia de teatre visual. Participa en l'enregistrament del capítol pilot de la sèrie de televisió *T de teràpia* (companyia T de Teatre), en la sèrie *El cor de la ciutat* (TV3) i en la sèrie de Diagonal TV *La Parejita*. Treballa en les animacions que organitza el Museu Marítim de Barcelona. També fa classes d'interpretació en nombroses escoles de Barcelona, i puntualment a França a l'Stage Internacional de Chateauroux.

Albert Mora

Ajudant de direcció musical

Actor

Va néixer a Banyoles. Estudia interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona on ha participat en espectacles musicals com *Into the woods* i *Càndid* ambdós sota la direcció de Josep Maria Mestres i la direcció musical de Lluís Vidal.

Paral·lelament, ha realitzat estudis de solfeig, harmonia, piano, saxofon i cant. A més dels espectacles d'EGOS Teatre, ha participat en els espectacles: *Nu...sss!!*, *El concert*, *Son(g)s de Cabaret*, de la companyia Cor de Teatre, dirigida per David Costa i amb la col·laboració ocasional de Xicu Masó (2000-2004); *Ceguesa* (2004) de Mario Fratti, dirigit per Paula Brunet; *Final de trajecte* (2005), de Microcosmos Teatre amb poemes i cançons de Kurt Weill i Bertolt Brecht; *Autoretrat III*, escrit i dirigit per Martí Torras, obra per la qual obté el Premi al millor actor de l'11a Mostra de Teatre de Barcelona (2006); *Salvatges* de Pascuale Bavaro, dirigit per Dusan Tomic; *Ojos Verdes: Miguel de Molina in memoriam* (2006) de Marc Vilavella; *L'esvoranc (IX Premi Boira 2006)* de Josep Maria Miró dirigit per Martí Torras; *Quid Pro Quo* (2008), escrit i dirigit per Gerard Vázquez; i *Lena Woyzeck*, de la companyia Flyhard, escrit i dirigit per Jordi Casanovas. També ha participat com a actor de repartiment a la sèrie de televisió *El cor de la ciutat* de TV.

Rubèn Montaña

Text i lletres de les cançons

Actor

Va néixer a Badalona el 1983. Estudia interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona i cant amb Juan Antonio Vergel, Carme Lluch i Maria Dolors Aldea. Ha participat en diferents muntatges al Teatre Zorrilla de Badalona: *El ventall*, *La filla del mar*, *Un dia*, dirigits per Joan Anton Sánchez; *El bon doctor* i *La Cuina*, dirigits per Xavier Ricart, així com una lectura dramatitzada d'*El verí del teatre* de

El crim de Lord Arthur Savile

Oscar Wilde. EGOS Teatre

Sala Gran

Rodolf Sirera. Amb la companyia BASE5 va estrenar *Aquesta nit tanquem*, sota la direcció de Lluís Marco, al mateix teatre. Ha participat també en l'òpera *La contadina in corte* del Conservatori del Liceu. Amb la companyia de teatre L'Oca Underground actua als espectacles musicals *L'apassionant carrera artística de Marta Gelabert* (2003) i *Per molts anys* (2007). També ha enregistrat veus en off per a l'espectacle de dansa *Recreando a Shakespeare* d'Àngel Corella i l'American Ballet i per a *Adéu de nou*, espectacle musical estrenat a la Carpa de les Arts de Badalona. Participa com a actor de repartiment a la sèrie de TV3 *El cor de la ciutat*.

En el camp de l'art gràfic és tècnic superior d'arts gràfiques i disseny (especialitzat en il·lustració), amb estudis realitzats a l'Escola d'Art Pau Gargallo de Badalona. Ha cursat el primer cicle de Belles Arts a la Universitat de Barcelona. Va realitzar estudis artístics a l'escola Brundalen de Trondheim (Noruega) amb la beca Leonardo. Entre els seus treballs cal destacar el disseny gràfic dels espectacles, logotips i les seves aplicacions de les companyies Trakatap, Cabaret Moe, L'Oca Underground, EGOS Teatre i EGOS petits. També ha treballat com a dissenyador per a l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya, i és il·lustrador del *Conte dels parells*, de l'editorial Multiplica.

Toni Sans

Text i lletres de les cançons

Actor

Va néixer a Barcelona el 1976. Estudia interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona; cant amb Juan Antonio Vergel i Maria Dolors Aldea; i claqué amb Isabel Moros, Guillem Alonso, Roser Font i Laia Molins. Ha format part del repartiment de: *Gaudí, el musical de Barcelona*, representat al Barcelona Teatre Musical (direcció de Juan Antonio Gutiérrez i Elisa Crehuet, amb música d'Albert Guinovart); *TQ Gospel Show* de la companyia Tamquam i *Retalls* de la companyia Guiling Golong. Participa en els espectacles familiars *La fàbrica de xocolata*, direcció Coco Comín; *Els músics de Bremen*, direcció d'Ever Blanchet i *El més menut escura-xemeneies*, direcció d'Eles Alavedra. També ha participat com actor de repartiment a les sèries de televisió *Psico Express* de Dagoll Dagom (TV3) i *Mamá Carlota* de Diagonal TV. Com a ballari de claqué participa en els espectacles *Trakatap* i *Eooo!* de la companyia Trakatap de la qual és fundador, *Big drums* i *La vida és ritme* de la companyia Camut Band, *Melodies de Broadway* de la companyia Clac&Roll i *Luces y sombras* i *Tap Olé* de la companyia Tap Olé.

Maria Santallusia

Actriu

Neix a Lleida el 1979. Llicenciada a l'Institut del Teatre de Barcelona, en l'especialitat de teatre musical. Als quinze anys comença a estudiar teatre a l'Aula Municipal de teatre de Lleida i a l'escola Zum Zum, on coincideix amb professors com Marta Carrasco, Ricardo Iniesta o Roger Bernat, i participa en els tallers de teatre musical com *Godspell*, *Cats*, *The Rocky Horror Show* o *El Violinista sobre la teulada*.

L'any 1995 decideix muntar la seva pròpia companyia de teatre familiar, 10 RALS, ximpleries teatrals, amb la que presenta els espectacles: *Les des-ventures d'un mig heroi, 2*, i *La Rateta que escombrava l'escaleta*, espectacle encara en cartell.

L'any 1996 enregistra el seu primer disc amb el grup de rumbes i garrotins lleidatans La Violeta i participa en el curtmetratge *Nicho*, dirigit per Mario Acuña i Ferran Blanch. Un any més tard torna a col·laborar amb ells en el curtmetratge *Hay cosas que sólo pasan en NY*. L'any 1997 entra a la companyia Zum Zum, dirigida per Ramon Molins, i participa en els espectacles: *El Geperut de Notre Damme*, *M'agrada ser com sóc*, *Jo tinc més que tu*, *Com un joc de nens durant la guerra* (Premi al Millor espectacle i Millor grup d'actors a la Mostra de Teatre de Lleida). Simultàniament entra a treballar com a actriu titellaire i cantant al Centre de Titelles de Lleida, sota la direcció de Joan Andreu Vallvé, on representa els espectacles: *Concert d'aventures* (enregistra el CD de l'espectacle), *Els Follets i el Sabater*, *El Retaule de Nadal* (coproducció amb el TNC), *Gúlliver al país de Lil·liput*, *En Jan Titella* (producció del Palau de la Música Catalana), *La Jana i els tres óssos*, *En Patufet*, *El Retablo de Maese Pedro* (Òpera dirigida per Manel Dueso on interpreta el personatge de Trujamán).

L'any 2008 estrena l'espectacle de teatre visual *Cuttlas, anatomia d'un pistolero*, de la companyia Acetato Teatro i Produccions essencials, amb direcció de Lluís Graells. Aquest mateix any s'estrena com a dramaturga i directora amb *La Caputxeta, el llop i les set cabretes*, espectacle musical per a tots els públics produït per l'Orfeó lleidatà). També ha participat com actriu de repartiment a la sèrie *Mamá Carlota* de Diagonal TV.

Els músics

Piano i direcció musical:
Francesc Mora

Vassil Lambrinov
Violí i serra

Elisabet Garrigosa
Viola

Joan Palet
Violoncel

Oriol Mula i Forné
Flauta i piccolo

Oriol Codina
Gener Salicrú
Clarinet i duduk

Pedro Blanco
Trompa

Marc Clos
Percussió

Enric Planas

Escenografia

Nascut l'1 d'abril de 1971 a Ripollet. Llicenciat en Art dramàtic i Escenografia a l'Institut del Teatre de Barcelona (2010). Postgrau Interiors a la Universitat Politècnica de Catalunya (1997). Títol de Graduat en Arts Aplicades a l'Escola Llotja (1996). Disseny d'Interiors a LAI Escola de Disseny (1995).

Treballs per a teatre (escenografia i il·luminació): *Gang Bang (Obert fins a l'hora de l'Àngelus)* de Josep Maria Miró i Coromina. Escenografia. Projecte T6. 2011; *Vimbodí vs. Praga* de Cristina Clemente. Escenografia. Projecte T6. 2011; *Com si entrés en una pàtria* de Joan Maragall. Dramatúrgia i direcció de Josep Maria Miró. Biblioteca Francesca Bonnemaison. Escenografia. Grec 2010; *Fora de Joc* de Sergi Belbel. Dir. Cristina Clemente. Club Capitol Sala 2. Escenografia. Grec 2010; *Cocaïna, absent, pastilles de Valda i cafè amb llet* de Josep Maria Miró i Coromina. Dir. Xavier Albertí. Teatre Ovidi Montllor. Escenografia i Il·luminació. 2010; *Bodas de Sangre* de Federico García Lorca. Dir. Ester Roma. Institut del Teatre. Escenografia i Il·luminació. 2009; *Síntesi*. Esbart Ciutat Comtal. Dir. Lluís Caldach. Teatre Ovidi Montllor. Il·luminació. 2009; *Los Pajaros Muertos*. La Veronal. Coreografia de Marcos Morau. Museu Picasso. Il·luminació. 2009; *Paradoxum*. Coreografia de Pepa Aranda. Teatre Ovidi Montllor. Il·luminació. 2009; *Gurs*. Companyia Per se. Dir. Joan Morillo. Sala Maria Plans. Terrassa. Escenografia i Il·luminació. 2009; *Maryland*. La Veronal. Coreografia de Marcos Morau. Teatre Molí de la Vila. Quart de Poblet. Il·luminació. 2009; *Els Anys*. La Veronal. Coreografia de Marcos Morau. Teatre Ovidi Montllor. Il·luminació. 2008; *Suècia*. La Veronal. Coreografia de Marcos Morau. Teatre Tantarantana. Il·luminació. 2008; *Submergir-se en l'aigua* d'Helena Tornero. Dir. Marilia Samper. Teatre Estudi. Institut del Teatre. Il·luminació. 2008; *Ritmes i Rimes*. Esbart Ciutat Comtal. Teatre Josep Maria de Segarra; Santa Coloma de Gramanet. Il·luminació. 2008; *Sóc una Bruixa* de Mercè Rodoreda. Dir. Joan Maria Segura. Mediterrània. Fira d'espectacles d'arrel tradicional. Manresa. Il·luminació. 2008; *Tradicions en Dansa*. Esbart Ciutat Comtal. SAT. Barcelona. Il·luminació. 2008.

David Bofarull

Il·luminació

Molins de Rei, 1978. Disseny d'il·luminació destacats: *Una història catalana* de Jordi Casanovas. Projecte T6. 2011; *Gang Bang (Obert fins a l'hora de l'Àngelus)* de Josep Maria Miró i Coromina. Projecte T6. 2011; *Vimbodí vs. Praga* de Cristina Clemente. Projecte T6. 2011; *Misteri de dolor* d'Adrià Gual. TNC Sala Petita. 2010; *Massa soroll per Shakespeare*. Dani Nel·lo/Carme Portaceli. Festival Shakespeare Mataró. Fei. 2010; *A la Tierra*. Kimbala. Enric Monfort/Roger Julià. Auditori Segorbe. 2010; *Lluny de Nuuk* de Pere Riera. TNC Sala Tallers. Projecte T6. 2010; *A mi no em diguis amor* de Marta Buchaca. TNC Sala Tallers. Projecte T6. 2010; *M de Mortal* de Carles Mallol. TNC Sala Tallers. Projecte T6. 2010; *Aquí s'aprèn poca cosa*. Adaptació teatral de la novel·la *Jakob von Gunten*, de Robert Walser, de Toni Casares. Sala Beckett. 2009; *Asufre*. Dir. Gemma Beltran. Cia. Dei Furbi. Teatre Tantarantana. 2009; *Julia smells like teen spirit* de Jordi Casanovas. Dir. Jordi Casanovas. Teatre Lliure. Grec 2009; *Stokölm* de John Osborne. Dir. Marc Martínez. Teatre Borràs. Grec 2009; *Dublin Carol* de Connor McPherson. Dir. Manel Dueso. Sala Beckett. 2008; *Les criades* de Jean Genet. Dir. Manel Dueso. Sala Muntaner. 2008; *La corte del Faraón*. Dir. Xavier Albertí. Sala Muntaner. 2008; *Homes de Shakespeare*. Dir. Gemma Beltran. Cia. Dei Furbi. 2008; *El dia del profeta* de Joan Brossa. Dir. Rosa Novell. TNC Sala Petita. 2008; *Ruddigore o la nissaga maleïda* de Gilbert i Sullivan. Dir. Joan Maria Segura. Egos teatre. Versus teatre. 2007; *Pensaments escrits al caure de les fulles*. Dir. Jordi Prat i Coll. Sala La Planeta, Espai Brossa. Temporada Alta. 2007; *En cualquier otra parte* d'Àlex Mañas. Dir. Àlex Mañas. Biblioteca de Catalunya. Grec 2007; *Leonce i Lena* de Georg Büchner. Dir. Pep Pla. Sala Muntaner. Cia. Q-Ars Teatre. Grec 2007; *Una còpia* de Caryl Churchill. Dir. Jordi Prat i Coll. Teatre Lliure i Teatre Bartrina de Reus. 2007. Nominat a millor il·luminació als Premis Butaca; *Crónica sentimental de España* de Manuel Vázquez Montalban. Dir. Xavier Albertí. Temporada Alta i Sala Muntaner. 2006; *Merrily we roll along* de Stephen Sondheim. Dir. Daniel Anglès. El musical més petit. 2006; *Anitta Split* de Josep Julien. Dir. Manel Dueso. Sala Villarroel. Grec 2006; *El presoner de la segona avinguda* de Neil Simon. Dir. Manel Dueso. Sala Villarroel. 2005; *El beso de la mujer araña* de Manel Puig. Dir. Manel Dueso. Teatre Romea. 2005; *Off Broadway*. El musical més petit. Dir. Dani Anglès. Teatre Romea. 2005; *Molt soroll per no res i Otel·lo* de William Shakespeare. Dir. Anna Lizaran, Ferran Madico. Versus Teatre. 2004; *No son maneres de matar una dona*. Dir. Silvia Sanfeliu. Artenbrut. 2004; *Eva Perón* de Copi. Dir. Jordi Prat i Coll. Teatre Lliure. 2004; *Les amargues llàgrimes de Petra von Kant*. Dir. Manel Dueso. Sala Muntaner. 2003; *Flor de otoño*. Dir. Josep Costa. Artenbrut. 2003; *Mestres antics* de Thomas Bernhard. Dir. Xavier Albertí. Teatre Romea. 2003; *JRS, de dotze anys* d'Octavi Egea. Dir. Manel Dueso. Teatre Romea. 2003; *Follies*. Dramatúrgia i direcció de Josep Costa. Teatre Kaddish. Artenbrut. 2003; *Lluny* de Caryl Churchill. Dir. Jordi Prat i Coll. Sala Beckett. 2003; *Gertrude Stein i una senyoreta de companyia* de Win Wells. Dir. Josep Costa. Teatre Kaddish. Artenbrut. 2003; *Jugant a Rodgers*. El musical més petit. Dir. Daniel Anglès. Versus Teatre. 2003; *Adéu a Berlín*. Dir. Josep Costa. Teatre Kaddish. Artenbrut. 2001.

Damien Bazin

So

Caen, França, 1977. Treballs com a dissenyador de so: *Una història catalana* de Jordi Casanovas. Projecte T6. 2011; *Gang Bang (obert fins a l'hora de l'Àngelus)* de Josep Maria Miró i Coromina. Projecte T6. 2011; *L'hort dels cirerers* de Txèkhov. Dir. Julio Manrique. Teatre Romea. 2010; *Chicha Montenegro Gallery* de Carles Santos. Temporada Alta. Teatre Lliure. 2010; *Joan Maragall, la llei d'amor*. Dir. Joan Ollé. Temporada Alta. TNC Sala Gran. 2010; *Lluny de Nuuk* de Pere Riera. Projecte T6. 2010; *A mi no em diguis amor* de Marta Buchaca. Projecte T6. 2010; *M de Mortal* de Carles Mallol. TNC. Projecte T6. 2010; *Boulevard* de Carol López. Dir. Carol López. La Villaroel. 2009; *El jardí dels cinc arbres*. A partir de textos del Salvador Espriu. Dir. Joan Ollé. Temporada Alta Girona. 2009; *JULIA SMELLS like teen spirit* de Jordi Casanovas. Dir. Jordi Casanovas. Teatre Lliure. Grec 2009; *Stokölm* de John Osborne. Dir. Marc Martínez. Teatre Borràs. Grec 2009; *El quadern gris* de Josep Pla. Dir. Joan Ollé. Teatre Lliure. Grec 2009; *L'enigma*. Coreògrafs: Montse Colomé, Santi Sempere i Tomeu Vergés. TNC Sala Tallers. 2009; *La nit més freda (Veus a l'exili)*. Dir. Teresa Vilardell. TNC Sala Tallers. 2009; *Germana Pau* de Víctor Català. Dir. Josep Maria Mestres. Teatre Romea. 2009; *La primera cançó*. Dir. Anna Llopart. Foyer del Liceu. 2009; *Una comedia espanyola* de Yasmina Reza. Dir. Sílvia Munt. Teatro Valle-Inclán de Madrid. TNC Sala Gran. 2009; *Germanes* de Carol López. Dir. Carol López. La Villaroel. 2008; *Yvonne, princesa de Borgonya* de Witold Gombrowicz. Dir. Joan Ollé. Teatre Lliure. 2008; *Brossalobrossotdebrossat* de Carles Santos. Teatre de Salt i Teatre Lliure. 2008; *Su seguro servidor, Orson Welles* de Richard France. Dir. Esteve Rimbau. Teatre Romea. 2008; *El àngel exterminador* de Luis Buñuel i Luis Alcoriza. Dir. Joan Ollé. Grec 2008; *Rodoreda. Retrat imaginari* de Carlota Subirós. Mercat de les Flors. 2008; *Vides Privades* de Noel Coward. Dir. Jordi Prat. Sala La Planeta, Girona. Temporada Alta. 2008; *El Vestit Nou de l'Emperador* de H.C. Andersen. Adaptació i dir. Anna Llopart. Música d'Ignasi Terraza. Teatre de Salt (Temporada Alta) i Sala Gran del TNC. 2008; *Somnis i pregàries d'Isaac el Cec*, Ensemble Athenea. Dir. Jordi Prat i Coll. Auditori de Girona. 2008; *Una còpia* de Caryl Churchill. Dir. Jordi Prat. CAER i Teatre Lliure. 2007; *En defensa dels mosquits albins* de Mercè Sàrries. Dir. Carol López. TNC Sala Tallers. 2007; *Soldados de Salamina* de Javier Cercas. Dir. Joan Ollé. Teatre Romea. 2007; *Pensaments escrits al caure de les fulles* d'Ayub Khan-Din. Dir. Jordi Prat. Temporada Alta. 2007; Inauguració de la Fira del Llibre de Frankfurt (Cultura catalana singular i universal). Dir. Joan Ollé. 2007; *El fervor de la perseverança* de Carles Santos. Teatre Lliure. 2006; *La mujerfranquicia*. Direcció i text Raquel Tomàs. Sala Planeta. Temporada Alta. 2006; *Nausicaa* de Joan Maragall. Dir. Hermann Bonnín. Grec 2006; *Bales i ombres* de Pau Miró. Dir. Pau Miró. Teatre Lliure. Espai Lliure. 2006; *Ofegades* de Jordi Prat i Coll. Teatre de Ponent Granollers. 2006; *La meua filla sóc jo* de Carles Santos. Teatre Lliure. 2005; *Obra vista* de Jordi Prat i Coll. Sala Beckett. 2005; *Amnèsia de fuga* de Roger Bernat. Mercat de les Flors. Grec 2004; *El compositor, el cuiner, la cantant i la pecadora* de Carles Santos. TNC Sala Tallers. 2003.

Sala Gran

De l'1 de desembre de 2011 al 8 de gener de 2012
Estrena: divendres 2 de desembre

Horaris:

De dimecres a divendres, 20 h; dissabte, 17 h i 21.30 h; diumenge, 18 h.
Funcions escolars a les 17 h els dies 1, 7, 14, 15 i 21 de desembre.
No hi ha funció els dies 24 i 31 de desembre. El 25 de desembre (Nadal),
el 26 de desembre (St. Esteve) i l'1 de gener (Cap d'any) la funció és a les 20 h.

Durada:

2 h 40 minuts (amb l'entreacte inclòs)

Preus:

10-26 €

Col·loqui: diumenge 18 de desembre

Espectacle recomanat a partir de 12 anys

Més informació a:

www.tnc.cat

www.tnc.cat/revista-el-crim-de-lord-arthur-savile

Segueix-nos a:

facebook

www.tnc.cat/facebook

You Tube

www.tnc.cat/youtube

twitter

www.tnc.cat/twitter

@teatrenacional

issuu

www.tnc.cat/issuu

Patrocinadors

Protectors

Benefactors

Empreses col·laboradores

